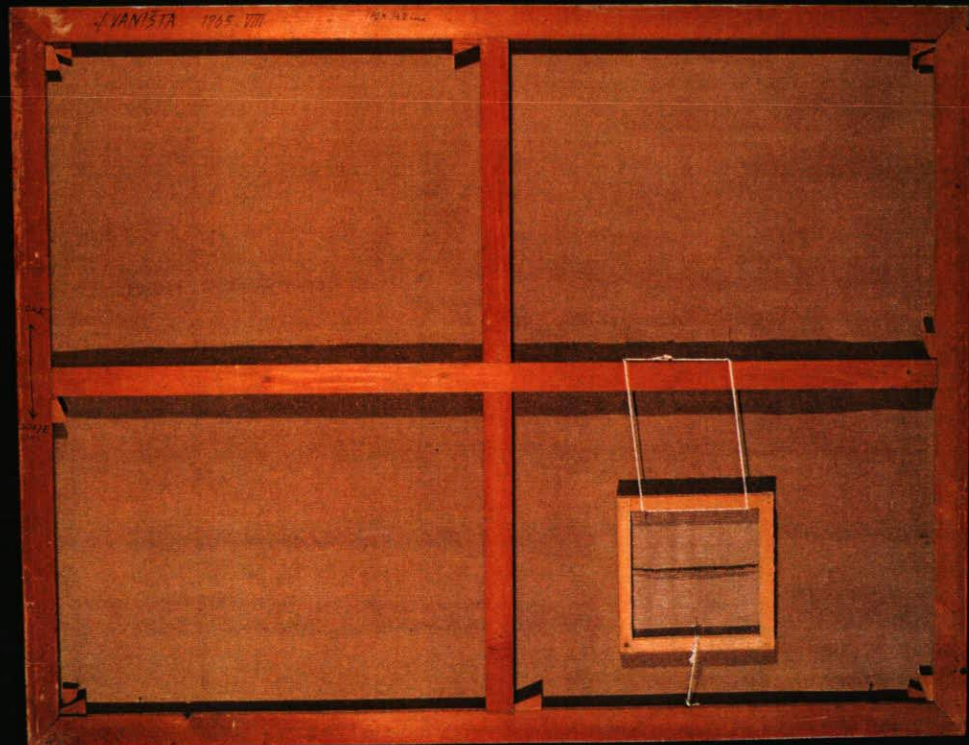
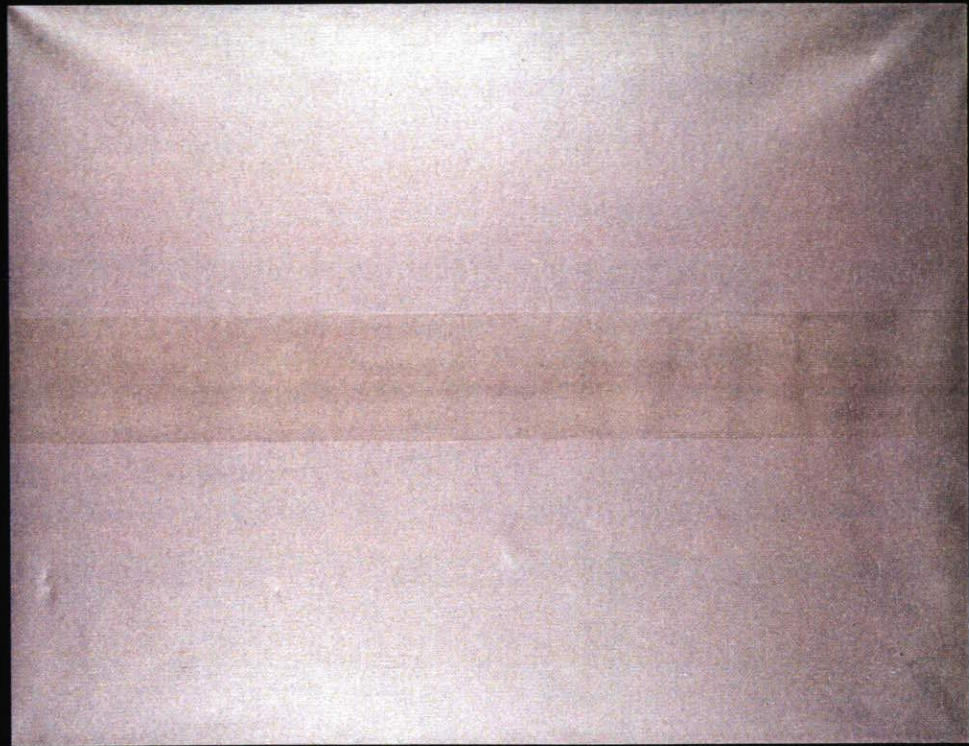

HRVATSKI OBZORI

CROATIAN HORIZONS

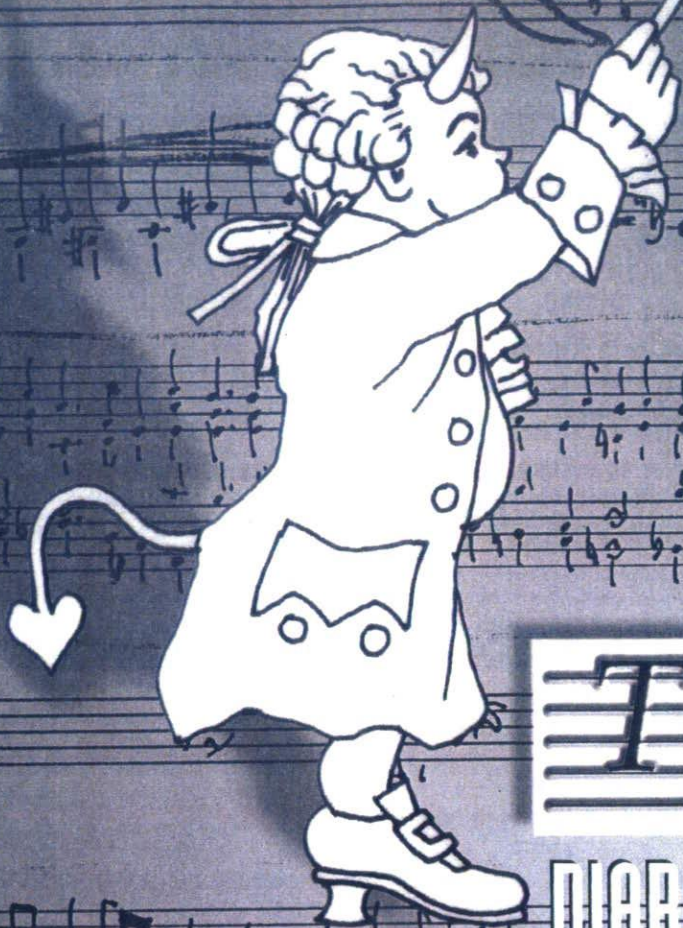
Z A G R E B 1 9 9 7

HRVATSKI OBZORI
IZDANJE: 1997
BROJ: 1
ZAGREB
HRVATSKA
KUPOLJICA
1997

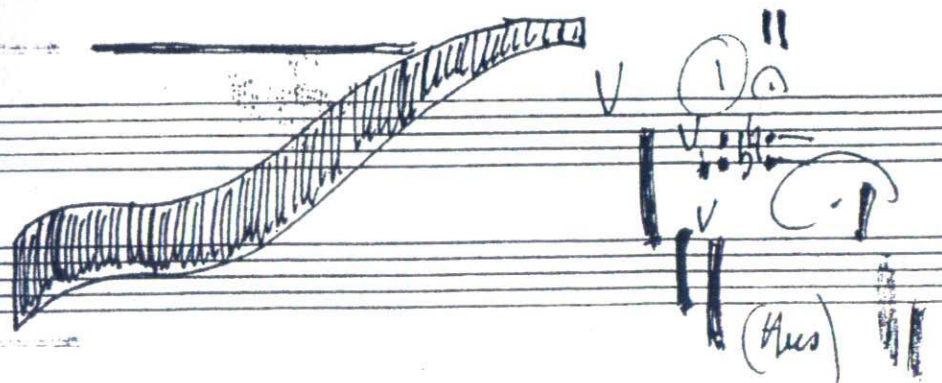
VLADO
FRANJEVIĆ

KLICA · THE GERM
ulje na platnu
oil on canvas
40 x 30 cm

Trythonus

DIABOLUS IN MISA

Ko'j za kolo?

Nova nada u naših bečara

Prošle je godine djelovala folklorna skupina 4. razreda srednje glazbene škole. No, kako njezini članovi više nisu učenici ove glazbene škole, osim Ozrena, na njihovo su mjesto stupili mladi naraštaji.

Folklorna skupina obnovljena je prije mjesec dana, a trenutačno ima desetak članova. Vodi je prof. Alida Sokolović. Svi su članovi oduševljeni folklornom glazbom te uživaju u njezinom izvođenju. Neki svoje oduševljenje ne mogu kriti ni na ulici pa na putu kući pjevaju tradicijske napjeve.

Na pitanje jesu li samoinicijativno stupili u tu skupinu, većina ih je odgovorila potvrdno, osim iskrenog Tomislava Koprivčevića koji je priznao da je ipak velik utjecaj na njegovo zanimanje za folklornu glazbu imao dogovor između njegovog brata i prof. Sokolović. (Zbog toga još dodatno uči dvojnice kod g. Nikole Crneka.) Većina se folklorša slaže i s tim da bi to moglo utjecati i na bolju ocjenu iz ostalih predmeta. Jedini je nedostatak, kažu, to što još uvijek nemaju narodne nošnje.

Kako njihova folklorna skupina postoji tek mjesec dana, još nisu imali prilike pokazati ono što su naučili i ono što rade s velikim entuzijazmom. Svima je sudjelovanje u folklornoj skupini jedna od najdražih zanimacija pa zato s pravom očekuju i uspjeh.

Kućna glazba u radničkoj sredini Liechtensteina u drugoj polovici 19. stoljeća

Josef Frommelt

3

“Kućna je glazba muziciranje u kući radi kulturnog uzdizanja i zabave izvodača, njihovih obitelji ili prijatelja” (Riemann-Musiklexikon, 1967.). Kao društvena pojava kućna je glazba izraz glazbene kulture građanstva, dok je komorna glazba izrasla iz životnog prostora plemstva. Johann Staden (1581.-1634.) upotrijebio je naziv “kućna glazba” prvi put 1623. u svojoj zbirci jednostavnih pjesama uz pratnju jednostavnih glazbala koja je bila namijenjena isključivo kućnom obiteljskom muziciranju.

Pojam “kućna glazba” dobio je današnji smisao sredinom 19. st. kada su skladatelji stvarali djela ili prerađivali rani-

je kompozicije za amatersko muziciranje. Za kućnu je glazbu karakteristično ograničenje na male sastave, tehnička jednostavnost, sadržajno laka razumljivost te izrazita naklonost prema glazbi. Ona je suprotnost crkvenoj glazbi, profesionalnom muziciranju i virtuoznosti, ali i muziciranju u udruženjima - u zborovima, limenju glazbi i orkestrima. U seoskim krajevima, ali i zbog rastuće industrijalizacije, miješala se kućna glazba s folklornom, a iz toga su stvoreni glazbeni oblici, pjesme, plesovi i male skladbe s jakim regionalnim obilježjem.

U Liechtensteinu su u drugoj polovici prošlog stoljeća, kada se počeo razvijati izraziti glazbeni život, kućno muziciranje i muziciranje u udruženju bili gotovo istovjetni ili su se stapali bez jasnog razgraničenja. Prva su se udruženja sastojala od samo nekoliko članova, koji su izvan te grupe svirali samostalno, kao duo ili trio s citrom, gitarom i ručnim orguljicama.

Isti su glazbenici svirali u crkvi na pučkim slavljinama ili za ples. Kad se broj članova u udruženjima krajem stoljeća znatno povećao, počelo je jasno odvajanje kućne glazbe i glazbe udruženja.

Godine 1853. u gostionici Seppatonija Frommelta u Riedu svirali su violinisti glazbenog udruženja iz Triesenberga. U kući br 74 na Gartschindu mjesecima su marljivo vježbali Josef Schädler (Neuhüsler-Sepp, 1834.-1890.), njegov brat Hans (Neuhüsler-Hans, 1832.-1902.), Alois Lampert (Giger - Wisi, 1828.-1907.) i Andreas Beck (Litzl - Andreas, 1841.-1903.) kako bi na prvom nastupu mogli odsvirati dovoljno plesova. Četiri su glazbenika svirala dvije violine, klarinet (naizmjenice u D, B i A ugodaju) te bas-violinu. Sva su djela svirana napamet, po sluhu jer ni jedan od njih nije znao niti čitati niti pisati note. To ih je dvije godine kasnije naučio jedan austrijski porezni službenik koji je službeno došao u Triesenberg.

Nastup "Neuhüsler-Musiga" u Triesenbergu bio je početak začudujućeg glazbenog razvoja u Liechtensteinu. Nakon violinskog sastava organiziran je 1857. na poticaj istih glazbenika prvi puhački orkestar u Triesenbergu.

Iako su se nazivali limena glazba, ta je grupa bila u sastavu: es-klarinet, b-klarinet, b-krilni rog, dvije es-trublje i es-bas, prva "skladna glazba" Prvi je nastup imala 1859. u povodu zemaljske izložbe u Vaduzu. Uspjeh je bio potpun. "Neuhüsler-Musig" pozivana je da svira na plesovima u Sarganserlandu, Weesenu, Rheinecku pa sve do Chura i Klostersa.

Njihov je primjer utjecao i na druge općine. Godine 1862. osnovano je "Triesner Musikgesellschaft" (Triznersko glazbeno udruženje) koje je uskoro postalo poznato u cijeloj regiji, a sviralo je i u udaljenim mjestima za vrijeme svečanosti i plesnih preredaba. Nakon 1862. osnovana su udruženja u gotovo svim općinama. Pored glazbenih udruženja, nastajali su zborovi te čitalačka, kazališna, gimnastička i streljačka društva, biciklistički klubovi i dobrovoljni vatrogasci. Druga se polovina 19. st. može u Liechtensteinu označiti kao vrijeme osnivanja društava. Razlozi su za taj kulturni pokret raznoliki. Novi ustav iz 1862. donio je slobodu okupljanja i stvaranja udruženja te nadvladao apsolutizam. Sada su se mogle razviti i duhovne snage koje su do tada bile zaostale.

Nadolazeća industrijalizacija donijela je nešto bolje mogućnosti zarade i dovela strane stručnjake u zemlju, a oni su sa sobom donijeli kulturne inicijative te često bili pokretači i voditelji glazbenih, pjevačkih i kazališnih skupina. Poboљšano je školsko obrazovanje i podignut stupanj znanja. To je potaknulo kulturne interese i razvilo ih u raznim smjerovima. Mnogi su stanovnici Liechtensteina radili u Švicarskoj, Njemačkoj, Francuskoj, Italiji ili Austriji kao radnici na određeno vrijeme (gastarbeiteri) te odande donijeli pjesme, plesne melodije, instrumente i znanje o kod nas još nepoznatim kulturnim djelatnostima.

Važnu ulogu imali su učitelji i seoski svećenici. Tako je, npr., učitelj Josef Öhri iz Maurena, koji je 1862. došao u Triesen, bio jedan od glavnih pokretača za osnivanje limene glazbe i dirigent te glazbe sve dok 1864. nije odselio. Za njega i njegovo mlado udruženje student teologije Florin ili Florian Kindle (1839.-1909.) pisao je aranžmane za plesove, korale i male koncerte.

Njegove su partiture, na sreću, očuvane i daju najbolje izvore informacija o praksi muziciranja od 1862. do 1875. Josef Öhri osnovao je 1870. glazbeno udruženje u Maurenu kojemu je, stupivši na dužnost, darovao knjigu partitura s prijepisima plesova i marševa Florina Kindlea, dok je sam Kindle, u međuvremenu kapelan u Eschenu, 1882. ondje osnovao limenu glazbu.

Povremeno ju je vodio tadašnji svećenik Johann B. Deflorin.

Pored pjevanja i muziciranja u udruženjima, razvila se i kućna glazba, dakle sviranje na pojedinačnim glazbalima u obiteljskom krugu. Citra, koju smatramo tipičnim kućnim glazbalom, bila je oko 1850. jako omiljena.

Jedna skupina svirača na citri osnovana je 90-ih godina kao "Zitherclub Vaduz". Notni zapisi u rukopisu s plesovima na dvije citre, koje je za taj klub napisao pekar Josef Amann (1863.-1934.), svjedoče o velikom umijeću svirača.

O raznolikosti kućnog muziciranja možemo zaključiti iz šest plesova koje je Florin Kindle zabilježio na zadnjim stranicama knjige s partiturama za sastav "klarinet in C, krilni rog i čelo". Također je u Triesenu nađena knjižica u rukopisu s plesovima za gitaru. Rustikalna daska za sjeckanje, vjerojatno u kućnoj izradi, također iz Triesena, upućuje nas na to da se i taj instrument koristio.

Od 1860. brzo su se proširile ručne orgulje i usna harmonika. U kućnom su muziciranju često sudjelovale i osobe koje nisu znale svirati ni jedno glazbalo. One su udarale po držalu metle ili dugačke četke koje su položili preko ramena. Za davanje ritma koriste se također klepke "Klepferli". To su bili štapići od tvrdog drveta dugi 8-10 cm koji su na jednom kraju imali polukružno udubljenje za prste. Udarali su se poput kastanjeta.

Dobri su znalci svirali pjesme i plesove na listovima kruške koji su se lako svinuti držali između usana i kroz koje se puhao zrak. Može se pretpostaviti kako su se tu i tamo koristile usne drombulje i instrument zujalica, načinjen od lonca.

Sačuvani rukopisi pokazuju nam kako se jako brzo promijenila naklonost prema određenim plesovima. Notni zapisi za klarinet "Neuhüsler-Seppa" iz Triesenberga sadrže 53 plesa: 2 mazolke (seljačka varijanta dvorske mazurke), 3 polke, 15 Ländlera, 5 valcera, 19 plesova u 3/4 mjeri bez poblize oznake, 3 hopsera (brzi ples u 2/4 mjeri), 3 langausa (polagani seoski ples u 3/8 mjeri), 1 apperzeril i jedan mufozino (brzi ples u 6/8 mjeri). Upadljivo je da nema ni marša ni plesa s promjenjivom mjerom, kao npr. Zwiefache.

Knjiga partitura Floriana Kindlea iz Triesena (1862.) sadrži 11 polki, 7 valcera, 7 škotskih plesova, 1 kvadrilu (jedini dokaz grupnog plesa po uzoru na plemstvo i više građanstvo), 2 mazurija (seoska varijanta dvorske mazurke), 7 marševa, 2 galopa i jedan ländler (domaći seoski ples).

Oko 1880. dominirali su plesovi valcer, škotski ples, ländler, polka, marš (često označavan kao "Schieber"), mazurka, bavarski ples i hopser. U to su se vrijeme pojavili Kreuz-polka i rajnski ples.

Iako se u različitim tekstovima spominje da se puno pjevalo, do sada nisu nađeni zapisi narodnih pjesama. Nekoliko moritata, koji se nalaze u zapisima nota za gitaru nepoznatog autora (Triesen oko 1890.), upućuju na to da je bilo i samostalnih zabavljača. Takve su samostalne zabavljače angažirali uz malu plaću kao bi se uljepšale proslave i svečanosti, a oni su najčešće pjevali uz citru ili gitaru.

Po stilu skladbi može se vidjeti koliki je bio utjecaj susjeda na kulturu Liechtensteina. Bilo je vrlo bitno u kojim su se zemljama obrazovali svećenici, učitelji, akademici i stručni radnici i, u kojim su krajevima mnogi radnici na određeno vrijeme iz Liechtensteina tražili posao i otuda donijeli pjesme i glazbeni materijal. Vrlo prošireno mišljenje kako je na glazbeni život najviše utjecala Austrija, mora se preispitati. Sudeći po koncertima, plesovima i pjesmama, austrijski i švicarski utjecaji gotovo su isti. Utjecaj iz Njemačke može se dokazati od 1880. na osnovi novih plesova i pjesama, dok je utjecaj Italije i Francuske jedva postojao.

Od 1880. rastuća je industrijalizacija te uvođenje tzv. kućne industrije izmijenilo uvjete za muziciranje. Svakodnevni rad u tkaonici Triesen i predionici Vaduz poduzeća "Jenny, Spoerry & Cie" trajao je 1888. 12 sati.

Kućno muziciranje ili sudjelovanje u nekom društvu za mnoge je radnike bio bijeg iz radne svakodnevice. Neki su se svojim hobbijem tako intenzivno bavili da su im davali nadimke kao "Violinist-Negele" u Triesenu. Ne zna se jesu li vlasnici poduzeća poticali takve aktivnosti. Samo je u zapisu o domaćem slavlju u Triesenu 1896. napomenuto kako je tvorničar Spoerry dijelio darove.

Oko 1900. bio je u Liechtensteinu 161 stroj za štikanje. 300 je ljudi živjelo od toga teškog rada. Sobe u kojima je ponekad bilo više glomaznih strojeva, bile su zagusljive i tu su prestajale romantične predodžbe o spretnim domaćicama nagnutim nad okvirima za štikanje kako pjevajući izrađuju svoja mala umjetnička djela. Pokretanje strojeva bio je težak, naporan muški posao, a žene i djeca morali su biti vrlo spretni da pri slabom svjetlu uvedu konac. No baš je među štikačima bilo nekoliko odličnih glazbenika. Dvojica najpoznatijih su Johann Schädler iz Triesenberga (1877.-1941.), nazvan "Hagsticker", i Alois Risch iz Triesena (1861.-1954.). "Hagsticker" je bio u cijeloj zemlji poznati svirač na citri koji je skladao i jedan lijepi valcer.

Za njega se priča sljedeće: Bogata gospoda iz Švicarske, koja su uzela u zakup lovište Lawena, htjela su svoje

JOSEF FROMMELT

ŽIVOTOPIS

Josef Frommelt rodio se 21.10.1935. u Triesenu. Ondje je pohađao Školu narodne glazbe, a Gimnaziju "Collegium Marianum" u Vaduzu od 1949. do 1954. godine.

Studirao je na Muzičkoj akademiji i primijenjenu umjetnost u Beču s glavnim predmetima: klarinetom, blok-flautom, vodenjem zbora i orkestrom te kod profesora Josefa Mertina povijest glazbe.

Diplomirao je 1964. za profesora klarineta i blok-flaute. Godine 1966. imenovan je voditeljem glazbene škole u Liechtensteinu, a 1969. osnovao je lihtenštajnsko natjecanje u glazbi.

Od 1974. do 1982. bio je ministar u lihtenštajnskoj vladi i član komisije za kulturu i odgoj. Postao je dopredsjednikom glazbene komisije Europskog vijeća te član Pripremog odbora za godinu glazbe 1985. kao predstavnik kulturne komisije Europskog vijeća. Godine 1987. izabran je u predsjedništvo Europske glazbene unije, a već 1991. postao njenim predsjednikom. Od tada je i savjetodavni djelatnik u Španjolskoj, Portugalu i Turskoj za razvoj i izgradnju mreže glazbenih škola i opširnoga glazbeno-odgojnog sustava u tim zemljama.

OSTALE DJELATNOSTI:

Od 1966. dirigent orkestra glazbene škole Liechtenstein.

1964.-1970. dirigent Harmoniemusika Eschen, a do 1985. dirigent Harmoniemusika Triesen. Usto dirigira i svira u orkestrima u Liechtensteinu u području Bodenskog jezera i u Švicarskoj kao klarinetist.

Obradio je djela starih i novih majstora za najrazličitije sastave, npr. J.G. Rheinbergov singspiel "Der arme Heinrich" (Siromašni Heinrich) i operu "Čarobna riječ" te različita djela za zbor i orgulje.

Istraživao je folklornu glazbu, sakupljao stare narodne plesove i pjesme. Izdao je i knjigu od 4 sveska "Narodna glazba iz Liechtensteina", zatim kompozicije za limenu glazbu, zbor i orkestar.

Radio je snimke na švicarskoj TV, radiju Bern, na bavarskom i austrijskom radiju te na RAI Bozen u Italiji. Bio je referent i voditelj tečaja u Liechtensteinu i inozemstvu.

PRIZNANJA:

1981. viši orden sa zvijezdom, dodijelio knez Franz Josef od Liechtensteina.

1986. nagrada zaklade "Pro Liechtenstein", predao savjetnik za kulturu lihtenštajnske vlade.

1988. knez Franz Josef od Liechtensteina postavio ga je za glazbenog direktora na dvoru.

Zahvaljujemo na suradnji slikaru, pjesniku i kulturnom djelatniku Vladi Franjeviću koji živi i djeluje u kneževini Liechtenstein, domovini njegove supruge Yvonne Heeb Franjević.

goste nakon uspješnog lova zabaviti uz glazbu pa su pozvali "Hagstickera" sa citrom. U kolibi se jako ložilo, a s veseljem je rasla i toplina u sobi tako da su svi lovci skinuli svoje kapute. I

"Hagsticker" se znojio dok je svirao, ali nije skidao jaknu svog crnog odijela, svoje staleške odjeće koju je imao na nastupima, ni onda kada su ga svi na to upozorili. Budući da gospoda nisu više mogla gledati kako se svirač znoji, na silu su mu skinula jaknu. Ispod jakne imao je samo uštirkani dio koje je pokrивao prsa i mansete od krutog bijelog papira. Usprkos svom radu u tvornici i dodatnoj zaradi muziciranjem, cijelog je života bio tako siromašan da nikada nije imao bijelu košulju.

U sobi roditeljske kuće Aloisa Rischa u Triesenu također su bili strojevi za štikanje. Pokretao ih je još kao mladi dječak i tako pomagao roditeljima zarađivati. Glazbu je jako volio. U određenom je smislu bio čudo od djeteta. Već je sa 17 godina dirigirao u glazbenom udruženju u Triesenu te bio njihov voditelj do 1921. Pisao je note i pokazivao početnicima kako treba svirati limena glazbala. Njemu u čast udruženje je nazvano "Rischa Mosig". Od 1900. više je godina dirigirao u "Valentin Musik", nazvanom i "Halden Musik" u Triesenbergu. "Rischa Mosig" pod njegovim je vodstvom bila jedan od najomiljenijih plesnih zborova koji je gostovao u cijeloj zemlji. Poduka mladih glazbenika bila je vrlo jednostavna. Na prvoj strani svake knjižice s notama bio je vodič tona s kvačicama za određeno glazbalo.

Izučeni je glazbenik početnika naučio note, složene znakove ispred njih i puhanje, a ostatak je marljiv učenik morao sam naučiti vježbanjem, pozornim slušanjem i dolaženjem na probe.

U Liechtensteinu nije bilo prodavaonice glazbala. Ona su se kupovala u inozemstvu: citra i gitare u Innsbrucku, ručne orgulje i usne harmonike u Trossingenu ili St. Gallenu, a note i puhaća glazbala u poduzeću "Roth" u Pragu (češka su glazbala smatrana najboljima). Notni se papir nabavljao u Feldkirchu. Trgovine u Wolfurtu i Lichtensteigu od 1880. skratile su put za nabavu novih instrumenata i veće popravke. Svaki je glazbenik morao sam kupiti instrument i uplaćivati članarinu. Prva uniforma glazbenog društva Triesen su šeširi kupljeni 1890.

Robert Michels, prof. povijesti i nacionalne ekonomije, piše 1929. da glazba uzdiže ponos suvremenika i potomstva, potiče domoljublje i nacionalni osjećaj te predstavlja "kulturno-domoljubni" element. U tom su smislu naši preci iz druge polovine 19. stoljeća bitno pridonijeli razvoju domovinskog osjećaja, nacionalnog ponosa i kulturne svijesti.

Prijevod s njemačkog: Anita Halupecki

Puhački kvartet iz Liechtensteina
(J. Frommelt svira klarinet)

D

Hrvatski dijasporski list

Domovina

Dijaspora

BESPLATNE NOVINE ZA HRVATE U DIJASPORI

Br./Nr. 17 • Švicarsko izdanje • LISTOPAD/OKTOBER 1997.

Preporuke Ministarstva povratka i useljeništva

KORACI POVRATKA

Josip Generalić: Berba Grožđa, 1973

Croatia Tours

Informacije i rezervacije

Tel. 01-361 30 33

361 31 27

Fax 01-361 32 29

H I T : JESENSKI ODMORI

BRELA

Hotel Soline
Hotel Maestral
Hotel Berulia

★★★★
★★★★
★★★

DUBROVNIK

Hotel Lero
Hotel Vis

★★★
★★★

CAVTAT

Hotel Croatia ★★★★★

Već od
CHF
310,-

Djeca do 7 godina BESPLATNO!!!

JOCKER - GALINI:

MLADI HRVATSKI GLAZBENICI U ŠVICARSKOJ

S LIJEVA: ERVIN MELANSCEK, DARKO ANDELIĆ, JOSIP MILIČEVIĆ - GALINI I DOMAGOJ DUJIĆ.

Inicijativom fra Rade Vukšića, tadašnjeg misionara u Zürichu osnovana je 1987. godine glazbena grupa Jocker. Postava se nije održala u početnom sastavu, neki su članovi nastavili drugim putem. Ipak, Darko i Erwin uspjeli su održati kontinuitet grupe punih deset godina. Od samog početka s grupom je radio iskusni učitelj glazbe prof. Ivo Bradvić. Upornim vježbanjem, radom i ljubavlju za glazbom grupa je brzo ostvarila prve nastupe. Bila su to gostovanja u svim hrvatskim katoličkim misijama na području Švicarske, zatim novogodišnje proslave, poklade, Majčin dan, na hodočašćima u Svetišu Majke Božje u Einsiedelnu, Rumeni List mladih te razne zabave i svečanosti. Tijekom svih tih godina grupa je uspjela priskrbiti suvremenu tehničku opremu, tako da može zadovoljiti sve želje i zahtjeve organizatora priredaba.

S posebnim ponosom Jocker ističe svoje nastupe kao predgrupa Parnog valjka 1992. godine u Volkshausu u Zürichu, gdje je u suradnji sa Snježanom Matićem iz HKZ organizirao i sam postavio vrhunsko ozvučenje od 16000 W te kao prateća grupa estradnog pjevača Šiniše Vuće na koncertu u Horgenu 1993. godine.

Ove godine Jocker je promijenio ime u Jocker-Galini. Razlog tomu je nedavni dolazak u Bern uspješnog i široj publici poznatog pjevača Josipa Miličevića - Galinija. Galini se glazbom počeo baviti još kao srednjoškolar u Zagrebu, a pravu karijeru započeo je izdavanjem prvog albuma „Neka joj oprostí nebo“ kojega je prva naklada od 5000 primjeraka potpuno rasprodana. Njegova pjesma „Ero“ postala je hit i u domovini i u dijaspori. Samostalno je nastupao na mnogim festivalima širom Lijepe naše. Prvi veliki zajednički nastup sastav Jocker-Galini imao je na glazbenom festivalu u Opuzenu gdje je po ocjeni žirija osvojio izvanredno treće mjesto u konkurenciji 21 izviđača. Svoj zajednički repertoar Jocker-Galini prilagodio je željama najšireg slušateljstva: izvode sve od narodne do pop i rock glazbe, a sve pod motom:

"ZOVITE NAS - MI DOLAZIMO"!

Upornim vježbanjem, radom i ljubavlju za glazbom grupa je brzo ostvarila prve nastupe. Bila su to gostovanja u svim hrvatskim katoličkim misijama na području Švicarske, zatim novogodišnje proslave, poklade, Majčin dan, na hodočašćima u Svetišu Majke Božje u Einsiedelnu, Rumeni List mladih te razne zabave i svečanosti. Tijekom svih tih godina grupa je uspjela priskrbiti suvremenu tehničku opremu, tako da može zadovoljiti sve želje i zahtjeve organizatora priredaba.

KONTAKT ADRESA

JOCKER-GALINI
Postfach 102
CH-8052 Zürich
Tel. 079-722 44 40
Tel. 076-365 63 48

VLADO FRANJEVIĆ NASTUPIO U FIEDBERGU, NJEMAČKA

Slikar i pisac Vlado Franjević već je poznat našim čitateljima. Rođen je 1963. godine u selu Martinec, općina Čazma, završio je školu primijenjenih umjetnosti u Zagrebu, 1989. nastanjuje se u Švicarskoj, a od 1993. živi u domovini supruge Yvonne Heeb-Franjević, Kneževini Liechtenstein. Godine 1996. postaje članom

Interesne zajednice pisaca s njemačkog govornog područja čije je sjedište u njemačkom gradu Nürnbergu.

U vremenu od 25. do 28. rujna 1997. održano je u bavarskom gradu Friedbergu svečani skup članova Zajednice povodom 30. obljetnice postojanja. Na samoj svečanosti, dana 27. rujna 1997. Vlado Franjević čitao je svoje pjesme paralelno na hrvatskom i njemačkom jeziku. Kako je Franjević bio jedini autor iz Kneževine Liechtenstein na tome skupu, ujedno je bio i njezin predstavnik. Uz Vladu Franjevića na toj svečanosti nastupilo je još 32 autora iz Njemačke, Švicarske i Austrije. Poseban značaj ovome nastupu daje činjenica da se naš umjetnik predstavio u društvu vrhunskih germanista, kritičara i filozofa od kojih izdvajamo prof. dr. Maria Andreottija, dr. Gabriele von Hippel-Schäfer.

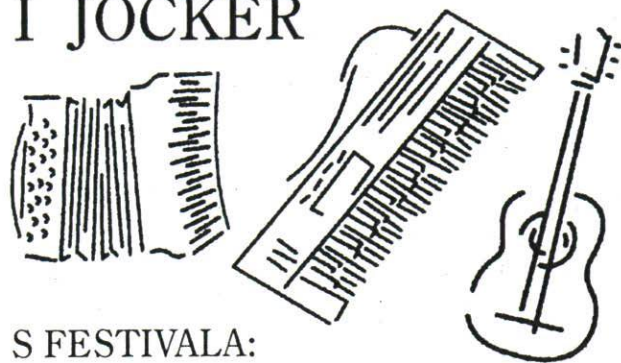
Povodom 30. obljetnice postojanja Zajednice tiskan je i almanah u kojemu su svojim radovima predstavljeni 35 autora, a u kojemu se nalazi i jedanaest pjesama Vlade Franjevića.

ZA FEŠTE I VJENČANJA

ZABAVLJAJU VAS UZ
HARMONIKU I MODERNU GLAZBU

GALINI

I JOCKER

S FESTIVALA:

MOSTARA

Telefon: OPUZENA

079 / 365 63 48 I KORČULI

079 / 422 44 40

Quartierladen

BASEL • Dornacherstr. 26

PRODAVAONICA PREHRAMBENIH
PROIZVODA, PIĆA I SPECIJALITETA

HRVATSKA VINA • PODRAVKA • KRAŠ
SUHOMESNATI PROIZVODI • SIREVI
NAJNOVIJE IZ GLAZBENE
PRODUKCIJE

Radno vrijeme: od 6.30 do 22 sata
svakim danom (i nedjeljom i blagdanom)
Tel./Fax: 061 271 24 27 • Natel: 077 88 49 59

EKSAGON d.o.o.

PRODAJA I SERVIS GARAŽNE OPREME
CRIKVENIČKA 51 • 10000 ZAGREB

Tel./Fax: +385-1-305072

Mobil: +385-99-427165

+385-98-272259